

בשלח יז ויהי לשון צער **בשלח** גימטרייה 340 גימטרייה מיצר **פרעה** שהוא כללות הגוף **את העם** שכל הרצונות המחשבות והמעשים יהיו להקב"ה **ולא נחם אלהים** הקב"ה לא התנחם בפורענות שהביא על פרעה בעשר מכות, כי נשאר עוד מכה אחת... המכה ה- 11 שהיא להטביע את המצרים בים סוף **דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא** החיצונים פוגעים בכל ניצוצות הקדושה שיוצאים מהקליפה וטרם שמגיעים אל שורשם, בסוד: **לפתח חטאת רבץ** – היוצאים ממצרים היו צריכים להילחם עם החיצונים לפני שיכנסו לארץ ישראל, ואם היו נלחמים דרך פלישתים שהיא הדרך הקרובה יותר, הם היו בוחרים לחזור לשעבוד כי פחד המיתה גדול מפחד השעבוד, וההליכה בדרך הרחוקה מכוונת לטביעת המצרים בים סוף, שהרי ההליכה בדרך רחוקה מתוך מטרה לחסום את הדרך חזרה לחטא ואל סביבתו **כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה: יח ויסב אלהים את העם** כל מקום שנאמר **העם** הוא לשון גנאי וכל מקום שנאמר **ישראל** הוא לשון שבח. כי היו ישראל אז בבחינת קטנות בלא זכות ומעשים טובים ולא היו ראויים **דרך המדבר ים סוף וחמשים** אחד מחמש יצאו ממצרים, ארבעה מתו בשלושת ימי האפילה... בני ישראל התמעטו והחיצונים חשבו להתגבר עליהם. ונפתחו להם חמישים שערי בינה כדי להוציאם מהקליפה ולהכניסם אל הקדושה **עלו בני ישראל מארץ מצרים** הגבורות של הבינה העלו אותם מדרגות הקדושה עד שהגיעו לבינה שהיא אמא עלאה ביום מתן תורה, שכתוב: **ואשא אתכם על-כנפי נשרים, ואבא אתכם אלי – אלי גימטרייה א"ם** שהיא בינה: **יט ויקח משה** שהוא סוד הדעת **את עצמות יוסף** שהוא יסוד דז"א **עמו** בזמן שישראל הוציאו ממצרים ה' דברים: צאן, בקר, כלי כסף, וכלי זהב, ושמות... משה הוציא את עצמות יוסף... כי ה' דברים שהוציאו ישראל ממצרים הם כנגד ה' ספירות הבינה מחסד ועד הוד, וכל אחד כלול מעשר, והם חמישים שערי בינה... דהיינו הדעת לקח את היסוד כדי שיוכל להתחבר אל המלכות הנקראת: **כי** נוטריקון כנסת ישראל **השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם** יוסף הצדיק ידע שהקליפה תתגבר להשאירו במצרים, כי ממנו היה להם ריבוי השפעה, לכן יוסף ציווה שבועתו ביום הפקידה והגאולה – שאז יתבטל כוח הקליפה ולא יוכלו לעכב את הוצאתו ממצרים: **כ ויסעו מסכת ויחנו באתם את"ם** אותיות אמ"ת... והאות מ' היא סופית וסתומה כי עדיין לא הגיע הגילוי עד יום מתן תורה **בקצה המדבר** והקב"ה נתן את התורה במדבר כדי להכניע את השקר במקום שליטתו: **כא וידוד** הוא ובית דינו, דהיינו זז"ן **הלך לפניהם יומם בעמוד ענן** עטרת החסד **לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש** עטרת הגבורה **להאיר להם ללכת יומם ולילה: כב לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם** אין הפרדה בין עמוד הענן לעמוד האש כמו שאין הפרדה בין הלילה ליום: **{פ יד א וידבר ידוד אל משה לאמר: ב דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן** כי הוא לבדו נשאר מכל אלוהי מצרים **נכחו תחנו על הים** הקדושה עומדת נכח הקליפה כדי להכניעה, וכך גם המצרים יטעו ויחשבו שכוחו של בעל צפון הוא שתפס את ישראל כדי להחזירם למצרים... אבל הכוונה הייתה להכניע גם את הצפוני שהוא הקשה מכולם, והקב"ה יסיר מישאל את כל המונעים, ואז ישראל יצאו לחירות עולם: **ג ואמר פרעה לבני ישראל לדותן ואבירם נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: ד וחזקתי את לב פרעה** הקב"ה הביא טרופ הדעת בפרעה, כדי שפרעה והמצרים לא יבינו את הבחירה הרעה שלהם, ועל ידי מפלתם יתכבד שמו של הקב"ה אצל כל שאר האומות, וגם על המצרים שעדיין חושבים שהבעל צפון הנשאר מכל האלוקות שלהם יהיה יותר חזק מהקב"ה **ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני ידוד ויעשו כן: ה ויגד למלך מצרים כי ברח** גימטרייה רד"ו... נאמר לאברהם בבית בין הבתרים: **ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה – וישראל יצאו אחר רד"ו שנים, כאילו ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו** השר העליון של המצרים הודיע להם בליבם שבכך עשו תיקון גדול אל הקדושה... והתיקון אל הקדושה הוא הייחוד השלם של זז"ן שהם סוד מה זאת: **ו ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: ז ויקח משה מאות רכב בחור** הם החיילות של ס"מ שסייע לשר העליון של מצרים... והם 600 כנגד 600 אלף רגלי הגברים של ישראל היוצאים ממצרים, כנגד ו"ק וכל רכב מצרים אלו הכוחות של שר מצרים בעצמו **ושלשם על כלו כנגד ג"ר: ח ויחזק ידוד את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה:**